

та : зашѡ оучитѣльѡ говори. гдѣ ѣ виталница та дѣто ше да имъ съ оученицѣ те си пасхата ;

15 Я тѡй ше ви покаже гѡрница голѣма побтлана, готѡва : тамъ да пригѡтвите намъ.

16 И излѣзоха оученицѣ те мѡ, и доидоха въ градъ, и найдоха, каквѣто имъ рече : и пригѡтвиха пасха та.

17 И като мржкна', доидѣ съ дванаесетѣ.

18 И като седѣха онѣ тамъ, и гдѣха, рече Исусъ : истина ви говоримъ, зашѡ единъ ѡ насъ ше да ме предаде, който гдѣ съ мене :

19 Я онѣ фанѡха да скѡрватъ, и да мѡ гѡвѡратъ единъ по единъ : да не бждемъ азъ ; и дрѡгъ, да не бждемъ азъ ;

20 Я Исусъ ѡговори, и рече имъ : единъ (ѣ) ѡ дванаесетѣ, който ѣ затопилъ съ мене въ клюдо то.

21 И ѡнъ оуко чѡловѣческѣй ѡива, каквѣто ѣ писано за него : обѡче тѣшко и гѡрко на оногѡва чѡловѣка, чрезъ когѡто ѡнъ чѡловѣческѣй се предава : по добре мѡ ѣ кшѡ, да не въ се родилъ тѡа чѡловѣкъ.

22 И като гдѣха, земѡ Исусъ, хаѣвъ, и като благозлови, прѣломѣ го и даде

имъ, и рече, земѣте гдѣдте : тѡа ѣ тѣло то моѣ.

23 И земѡ чѡша та, и като възблагодарѣ, даде имъ : и пиха ѡ неѡ сички те.

24 И рече имъ : тѡа ѣ моѡ та крѡвъ на-нѡвшатъ забѣтъ, коѡто се излива за мнозина.

25 Истина ви дѡмамъ : зашѡ нема вече да пиѣмъ ѡ рѡжда та лѡзна, до онѣй дѣнь, когѡто ше го пиѣмъ нѡво въ царство то Бжѣе.

26 И като запоѡха, излѣзоха въ гѡрдъ та Вѣлѣнска.

27 И рече имъ Исусъ : зашѡ сички те въе ше се соблѡзните за мене въ тѡа нѡщъ : зашѡто ѣ писано : ше да оудѡримъ пѡстѡратъ, и ше да се распрѡснатъ ѡвцѣ те.

28 Но пѡслѣ, когѡто воскреснемъ, ше ви пребаримъ въ галѣѣа.

29 Я Петѡръ мѡ рече : ѡко и сички те да се соклѡзнатъ, но азъ не.

30 И рече мѡ Исусъ : истина ти говоримъ : зашѡ ты днѣсь, въ тѡа нѡщъ, доклѣ ѡще не ѣ попеѡлъ пѣтѣло двѡнѡшти, ше се ѡречѣшь ѡ мене три пѡшти.

31 Я тѡй ѡще пѡвече дѡмаше : ѡко потрѣбѡва и да оумремъ съ тѣбе, не цѣмъ да се ѡречѣмъ ѡ тѣбе. такѡ и сички те гѡвѡрѣха.